

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1Er/2284/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615204565
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615204565.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnenej CD Consulting, s. r. o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Praha 1, Česká republika, IČ: 264 29 705, právne zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej Q. Q., K.. XX. X. XXXX, bytom B. XX, pre vymożenie pohľadávky vo výške 398,32 eur s príslušenstvom, vykonávaného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, pod spisovou značkou Ex 26084/15, takto

rozhodol:

Exekúcia sa **zastavuje**.

Súd zmenu účastníka konania na strane oprávnenej **nepripúšťa**.

O trovách exekúcie súd rozhodne do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie.

odôvodnenie:

Právny zástupca oprávnenej spísal do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., návrh na vykonanie exekúcie, čím sa dňa 20. 3. 2015 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 26084/15 na vymożenie pohľadávky vo výške 398,32 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28. 08. 2014, č. k. 4C/77/2014 - 32. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu na základe poverenia č. 5505 068071 zo dňa 4. 6. 2015, ktoré v súlade s § 44 ods. 1 Exekučného poriadku udelil tunajší súd na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť 398,32 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 398,32 eur od 25. 06. 2009 do zaplataenia, 6 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 398,32 eura od 8. 9. 2009 do zaplataenia, zmenkovú odmenu 1,33 eur, trovy predchádzajúceho konania 114,52 eur a trovy exekúcie.

Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 17 ods. 1 druhá veta zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon zmenkový a šekový“), ak je žalovaným zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa § 17 ods. 2 zákona zmenkového a šekového, v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihladne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Zákonom č. 438/2015 Z. z. došlo s účinnosťou od 23. 12. 2015 k novelizácii Exekučného poriadku, ktorá sa týkala vymáhania nárokov zo zmenky proti povinným, ktorí sú fyzickými osobami. Podľa novej právnej úpravy je oprávnený povinný opísať v návrhu na vykonanie exekúcie aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy osvedčujúce tieto skutočnosti; túto povinnosť má aj indosatár. Predmetnou novelou bolo doplnené tiež prechodné ustanovenie § 243f Exekučného poriadku, ktoré vyžaduje, aby uvedené skutočnosti boli doplnené aj v už začatých exekúciách, a to do 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. Pre už začaté exekúcie, v ktorých sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, platí dňom účinnosti predmetnej novely ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 Exekučného poriadku), s tým, že pokiaľ nebudú v lehote 30 dní doplnené (§ 243f ods. 5 Exekučného poriadku), je súd povinný tieto exekúcie zastaviť.

V predmetnej exekúcii sa vymáha právo zo zmenky proti povinnej, ktorá je fyzickou osobou. Dňa 20. 01. 2016, v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, podala u súdneho exekútora zahraničná obchodná spoločnosť Private Capital Investments Limited, so sídlom 18-22 Stoney Lane, Yardley, Birmingham, Spojené Kráľovstvo, IČO: 09252000 (ďalej len „postupník“), oznámenie o zmene oprávnenej a doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Postupník uviedol, že nadobudol pohľadávku s príslušenstvom proti povinnej na základe Rámcovej zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a podľa prílohy č. 1/505800101. V prípade tohto exekučného konania nedošlo k naplneniu podmienok aplikácie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, pretože oprávnený nemá žiadny vlastný vzťah s povinným, nie je originálnym majiteľom zmenky ani jej indosatárom v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, pričom právna norma určuje povinnosti týkajúce sa dôkazného bremena len týmto subjektom. Napriek tomu postupník z opatrnosti uviedol, že nemá žiadny vlastný vzťah s povinným podľa § 17 zákona zmenkového a šekového, svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a Rámcovou zmluvou a jej prílohou. Súdne rozhodnutie je podľa postupníka konečné, bolo vydané v zákonom a spravodlivo vedenom európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Obsahom konečného vykonateľného súdneho rozhodnutia je preukázané, že dôvody na zastavenie exekúcie tu nie sú, v konaní vyšlo najavo, že spor vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a súd dospel k záveru, že sa nejedná o neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Povinný nevzniesol doposiaľ žiadne procesné alebo hmotnoprávne námietky. Postupník záverom uviedol, že nakoľko sa na vec nevzťahuje § 243f Exekučného poriadku, oprávnený nie je oprávneným podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, exekúcia naďalej riadne prebieha, pokiaľ by však súd pripisoval ust. § 243f Exekučného poriadku účinky, je na mieste, aby bez odkladu rozhodol o pokračovaní v exekúcii.

Spolu s týmto podaním predložil postupník Rámcovú zmluvu z 23. 12. 2015, prílohu k tejto zmluve a výpis z registra spoločností.

Po preskúmaní súdneho spisu, exekučného titulu a doplnenia predloženého postupníkom dospel súd k záveru, že na predmetnú exekučnú vec sa vzťahuje ustanovenie § 243f Exekučného poriadku v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. To, či postupník má alebo nemá vlastný vzťah s povinnou a či je povinný predložiť doplnenie v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, nie je pre posúdenie veci rozhodujúce. Oprávneným v predmetnej exekučnej veci totiž nie je postupník, ale obchodná

spoločnosť CD Consulting s.r.o., na ktorú sa nepochybné vzťahujú povinnosti podľa spomínaných ustanovení, pričom z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že oprávnená podložila svoje práva v základnom súdnom konaní zmenkou, ktorú nadobudla indosamentom. Oprávnená tak bola povinná splniť povinnosť uloženú zákonom č. 438/2015 Z. z. a doplniť návrh na vykonanie exekúcie opísaním rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinnou a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Oprávnená, ktorá je účastníčkou konania až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o zmene účastníka na strane oprávnenej podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, si svoju zákonnú povinnosť doposiaľ nespĺnila. Samotným doručením oznámenia o postúpení vymáhanej pohľadávky sa postupník nestáva účastníkom v exekúcii.

Podanie postupníka neobsahuje skutočnosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, keď sa len obmedzuje na konštatovanie, že súdne konanie prebehlo spravodlivo a že aplikácia ustanovenia § 243f Exekučného poriadku vlastne vôbec nie je namieste. Ani skutočnosť, že vymáhaná pohľadávka bola postúpená, nebráni splneniu si zákonnej povinnosti oprávnenej. Účinnosťou zákona č. 438/2015 Z. z. došlo ex lege k odkladu exekúcií, pričom exekučný súd bol povinný prednostne posúdiť, či si oprávnená riadne a včas splnila svoju zákonnú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie a následne rozhodnúť o pokračovaní v exekúcii, resp. o zastavení exekúcie. Iba v prípade pokračovania v exekúcii je možné rozhodovať o iných procesných návrhoch, vrátane návrhu na zmenu účastníka konania. Samotné poukázanie na exekučný titul bez akéhokoľvek opísania rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu oprávneného s povinnou a bez predloženia listinných dôkazov (najmä zmluvy, z ktorej vzniklo právo oprávnenej), nespĺňa náležitosti doplnenia tak ako to má na zreteli ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Navyiac, z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie postupníka o tom, že súd rozhodol na základe záveru, že v právnom vzťahu, ktorý bol zabezpečený zmenkou, neboli zistené žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo prípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Súd vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu v Žiline vôbec neposudzoval vec v medziach spotrebiteľského práva, ale na základe právneho posúdenia veci odvolacím súdom len v nadväznosti na právnu úpravu zákona zmenkového a šekového. Práve spomínaná novela Exekučného poriadku mala zabezpečiť, aby bola zabezpečená súdna kontrola dodržania spotrebiteľských právnych predpisov v zmenkových vzťahoch. K tomu teda smeruje zákonná povinnosť oprávnenej na opísanie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinnou, pričom povinnosťou oprávnenej je aj pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Oprávnená si svoju povinnosť nespĺnila, ale v deň účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. postúpila pohľadávku na postupníka (subjekt, ktorý podľa portálu www.companieshousedata.co.uk <<http://www.companieshousedata.co.uk>> sídli na adrese spolu s ďalšími 25 obchodnými spoločnosťami), z ktorého vyjadrenia je nesporné, že oprávnená ako ani postupník nemajú v úmysle splniť si svoju zákonnú povinnosť. Odôvodnenie oznámenia o zmene oprávnenej, predovšetkým zdôraznenie skutočnosti, že podľa ich právneho názoru sa na postupníka nevzťahuje predmetná novela z dôvodu, že postupník nemá žiadny vlastný vzťah s povinnou, nasvedčuje tomu, že úmyslom oprávnenej bolo obísť zákonnú úpravu a súd nemôže takémuto postupu poskytnúť právnu ochranu len formalistickým výkladom ustanovenia bez toho, aby zoberal na zreteľ samotný účel spomínanej novely. Je nelogické predpokladať, že by zákonodarcu stanovil povinnosť opísať skutočnosti ohľadne vzťahu s povinnou aj oprávnenému, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, pričom oprávnení, ktorí by zmluvou o postúpení pohľadávok nadobudli judikovanú pohľadávku, by už takúto povinnosť nemali.

Vzhľadom na to, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami v určenej lehote zo strany oprávnenej a ani zo strany postupníka riadne doplnený, súd exekúciu podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil.

Pokiaľ postupník predložil rozhodnutia iných súdov, ktoré vo veci predmetného oprávneného rozhodli o pokračovaní v exekúcii, tunajší súd poukazuje predovšetkým na to, že tieto rozhodnutia súdov rovnakého stupňa preň nie sú právne záväzné a ide tiež o rozhodnutia bez vyznačenej doložky právoplatnosti. Napokon, tieto rozhodnutia sú vytrhnuté z kontextu, a nemožno im preto priznať ani potrebnú argumentačnú silu. Tunajšiemu súdu nie je známe, aký bol obsah spisov dotknutých súdov,

aký bol výrok a odôvodnenie exekučných titulov, ani ďalšie okolnosti, za ktorých boli tieto rozhodnutia vydané.

Súd bol povinný sa prednostne zaoberať otázkou pokračovania v exekúcii, resp. zastavenia exekúcie, až po vyriešení tejto otázky mohol prikročiť k rozhodnutiu o podanom návrhu na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávnenej. Nakoľko návrh nebol riadne doplnený a súd exekúciu zastavil, v nadväznosti na tento výrok nepripustil zmenu účastníka konania na strane oprávnenej.

Ustanovenie § 200 ods. 2 Exekučného poriadku neukladá súdu povinnosť rozhodovať o trovách exekúciu priamo v rozhodnutí, ktorým exekúciu zastavil. Preto súd aj vzhľadom na potrebu prednostného rozhodnutia podľa § 243f Exekučného poriadku rozhodol tak, že o trovách exekúcie bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, § 37 ods. 4 Exekučného poriadku).